

Tots els carrers de Girona

El carrer de Joaquim Vayreda

519

El carrer de Joaquim Vayreda va paral·lel al passeig de la Devesa i a l'antic llot del riu Güell, entre els quals és situat. Va des de la ronda de Ferran Puig al davant del pavelló d'esports, on s'uneix amb el passeig de la Devesa i el carrer de Caterina Albert. A la ronda de Ferran Puig comença en la plaça sense nom que es va formar en desaparèixer el pont de Mart sobre el riu Güell.

Aquest pont va tenir amb prou feines trenta anys de vida. Construït per a substituir el més antic que es va endur la riuada del 1940, va desaparèixer dels ulls dels vianants en realitzar-se el 1969 el desviament i canalització del riu Güell des de la Ronda cap al darrera de la Devesa. L'antic llot va ser emplenat de terra i ocupat progressivament per horts. Des de fa uns anys s'hi efectua el mercat setmanal a l'aire lliure.

Va ser a l'antic pont del Mart on el 1940 va perdre la vida l'Alfons Huarte en intentar salvar unes persones que havien caigut a l'aigua en ensorrar-se el pont quan hi passaven. El nou pont que el va substituir és, de fet, encara al mateix lloc, colgat de terra, ja que no va ser destruït.

Delimita el pla Güell

El carrer Joaquim Vayreda és un dels límits del pla parcial Güell. El costat sud del carrer és sense edificar precisament perquè els terrenys pertanyen a l'àrea d'aquest pla parcial de llarga i atzarosa existència. La pri-

mera aprovació definitiva del pla es va produir el desembre del 1977, després d'una gran polèmica ciutadana a causa de les elevades densitats d'edificació que s'hi preveïen, amb alçades semblants a les dels gratacels construïts el 1968-69 per la Caixa de Pensions en aquell sector. La falta d'acord entre els propietaris en va impedir el desenvolupament i les Normes Subsidiàries del juliol del 1981 el van deixar invalidat. Una nova redacció amb densitats i alçades molt inferiors va quedar definitivament aprovada el març del 1983, però els mateixos problemes entre propietaris que havien impedit el desenvolupament de l'anterior van mantenir frenat aquest. El Pla General de Girona aprovat recentment hi ha introduït noves modificacions que potser facilitaran finalment que es comenci a construir en el perímetre que comprèn, i per tant, en el costat sud del carrer de Joaquim Vayreda.

El costat nord fa molts anys que és construït. El carrer, malgrat l'aparença moderna que li dona el teló de fons dels gratacels de la Caixa, té un origen antic, que es remunta al primer terç del nostre segle, quan s'hi van començar a construir les primeres casetes, a poc a poc substituïdes pels actuals edificis de pisos.

Una primera urbanització del carrer va efectuar-se el juliol del 1943, amb voreres i pavimentació. El 8 de març del 1963 es va aprovar un nou projecte d'urba-

El carrer de Joaquim Vayreda és un dels límits del pla parcial Güell.

nització i el 5 de juliol següent es van adjudicar en subhasta les obres que li han donat el seu aspecte actual.

Un pintor olotí nascut a Girona

El nom li fou posat al carrer el 7 de febrer del 1936 en record del fundador de l'escola d'Olot de paisatge, Joaquim Vayreda i Vila.

Tot i pertànyer a una família d'arrels seculars a Olot, on té la seva casa pairal, Joaquim Vayreda va néixer accidentalment a Girona el 23 de maig de 1843. La seva família, que era carlina, s'hi trobava refugiada fugint dels liberals els anys de les dues pri-

meres guerres carlines. Més tard, durant la guerra carlina, el seu origen el va obligar a exiliar-se a França entre 1872 i 1875 amb el seu amic Josep Berga.

Va fer estudis de Belles Arts a Olot i, a partir del 1860, a Barcelona. Va desenvolupar una intensa activitat política —dintre del catalanisme— i va convertir Olot en un centre d'atracció d'artistes de tot el país. Sota el mestratge de Vayreda es va originar una important escola de pintors paisatgistes coneguda com l'escola d'Olot.

Casat el 1876 amb Mercè Casabó, un dels seus fills, Francesc, esdevingué també un important pintor, i un altre, Ramon, fou escriptor. Dos germans de

Joaquim van adquirir notorietat; Marià com a escriptor i pintor, Estanislau com a botànic. Un nebot de Joaquim, fill d'Estanislau, fou l'historiador Pere Vayreda i dues nêtes d'Estanislau, filles d'un germà de Pere Vayreda, han esdevingut escriptores de renom; Montserrat i Maria dels Àngels, aquesta última autora d'un llibre de records. «Encara no sé com sóc», que és un dels millors testimonis existents sobre la guerra civil a Figueres. Germà d'aquestes dues és el pintor Lluís Vayreda. Altres artistes i intel·lectuals formen part de la nissaga.

Joaquim Vayreda morí a Olot el 31 d'octubre del 1894.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

mits em van arribar els sobres amb les paperetes. La meua indignació va sorgir quan em vaig adonar que, al sobre, hi faltava una de les candidatures (la del CDS, concretament) de les Municipals, de manera que si l'hagués volgut votar no ho hauria pogut fer.

Els responsables m'imagino que diran que ha estat un error, en tot cas imperdonable, però tot i que jo ja m'ho vull creure, a algú un xic mal pensat li podria semblar un «tongo».

És vergonyós que en un Estat Democràtic passi això. Si els responsables no poden exercir la

seva feina correctament, que en posin d'altres més competents.

O és que es pensaven que per viure fora del meu municipi no estava assabentada de les candidatures que es presentaven?

Pilar Tallero i Bonavia.

La Policia Municipal a l'Estartit

Sr. Director,

Sense ànim d'introduir nous elements d'enfrontament entre l'Ajuntament i l'Associació de Comerciants del carrer Santa Anna de l'Estartit, com a Cap de la Policia Municipal de Torroella de Montgrí m'agradaria fer unes

puntualitzacions a la carta publicada pel vostre diari el diumenge 31 de maig, que signava el Sr. Eduard Vila.

Respecte al brot de serveis que el Sr. Vila fa esment referint-se a l'augment de vigilància per part de la Policia Municipal, i que segons ell s'ha produït arran de les queixes de l'Associació, cal aclarir que en les diferents reunions mantingudes amb ell com a President de l'Associació, representant de la Cambra de Comerç de Girona, altres comerciants de Torroella i l'Estartit, responsables de l'Ajuntament i tècnics municipals (jo entre d'altres), en cap ocasió ningú es va queixar de la manca de vigilància policial a l'Estartit, així com tampoc no se'n van queixar en els seus escrits al Punt Diari.

Respecte d'altres serveis no puc dir res, ja que ho desconec però el que sí puc dir, és que des que em vaig incorporar com a

Cap de la Policia Municipal de Torroella de Montgrí, aquest servei ha funcionat amb criteris de professionalitat quant a l'organització i distribució dels serveis, i únicament s'han rebut directius polítiques referides a formes d'actuació.

L'explicació del que ha passat és molt més senzilla i és estrany que el Sr. Vila la desconegui.

Com anys anteriors s'han contractat sis auxiliars de Policia per reforçar la plantilla actual, la incorporació dels quals ha coincidit amb les dates exposades pel Sr. Vila a la seva carta.

Tanmateix, el Sr. Vila i la resta de comerciants de la zona són testimonis que l'any passat quan es van incorporar els reforços d'estiu, hi va haver un Policia Municipal a peu per aquella zona tot el dia, i a partir de les 22'00 hores una parella de Polícies al llarg de tot l'estiu, i crec recordar que l'any 1986 no hi van haver

Eleccions Municipals.

Agraint la publicació d'aquesta carta, rebeu una cordial salutació. Joan Romero, Sergent-Cap de la Policia Municipal.

L'Ajuntament de Breda i la campanya antiràbica

Sr. Director,

Davant l'actuació discriminatòria que ha tingut l'Ajuntament en la realització de la present campanya antiràbica, creiem que és la nostra obligació donar-ho a conèixer a l'opinió pública.

Després de les petites traves sofertes, en un intent d'evitar les vacances que com a veterinaris lliures realitzem a Breda, es va arribar a l'extrem d'enviar l'agutzil, segons ell amb l'ordre del mateix Batlle de suspendre-les.

I com que deu saber, Sr. Batlle, que a uns professionals que paguen la seva llicència fiscal no se'ls pot impedir de treballar, vam continuar la nostra feina, que no és altra que atendre els clients.

Ara, la sorpresa ha sigut grossa, en veure que des de l'Ajuntament que vostè presideix s'ha organitzat una campanya de vacunació (amb publicitat inclosa) feta per un altre veterinari lliure, segons sembla familiar seu.

Com a professionals, creiem en la lliure competència, però rebutgem la discriminació soferta per part de l'Ajuntament, en actuar aquest amb criteris tan diferents segons tracti a un o altres professionals.

† PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de
Josep Viella i Oliveras

Vidu d'Emília Oriol i Gelada

que morí a Girona el dia 12 de juny del 1987 a l'edat de 91 anys havent rebut la Santa Unció.

A.C.S.

Els seus fills, Josep, Pere, Dolors, Martí, Lluïsa i Lluís; fills polítics, Conxita Massó, Caterina Barceló, Lluís Carreras, Angelina Camós, Ildefons Viladomat i Victòria Masegur; nêts; nêts polítics; besnêts; germana, Carme; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequiral en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte dia 13, a 2/4 de sis de la tarda, a l'Església Parroquial de Sarrià de Dalt.

Domicili familiar: Molí d'en Xuncla.

Sarrià de Dalt, 12 de juny de 1987

NECROLÒGIQUES

CARME PARÉS I LLUSCAFRESA

A l'edat de 83 anys, va morir abans-d'ahir a Girona Carme Parés i Lluscafresa. Era natural de Sant Gregori, i residia al carrer Caldes de Montbuy, 59 de Girona.

Era vídua de Josep Cantalósella i Bohigas, i tenia 5 fills.

La missa exequiral tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a la parròquia de Sant Pau de Girona.

GABRIEL PALET I SENDRA

A l'edat de 77 anys, va morir ahir a Girona Gabriel Palet i Sendra. Era

natural de Pals i residia al carrer Abat Escarré, 1 de Palafrugell.

Era casat amb Carme Masó i Cubiña, i tenia un fill.

La missa exequiral tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, a la parròquia de Calella de Palafrugell.

TERESA LLAGOSTERA I CODONY

A l'edat de 87 anys, va morir ahir a Olot Teresa Llagostera i Codony.

Era vídua de Joan Corominas i Curós, i tenia dos fills.

La missa exequiral tindrà lloc avui, a les 6 de la tarda, a la parròquia del Sagrat Cor dels Caputxins d'Olot.